

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 9. Wilfridi Reditus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66082)

Sæculum VII stolorum, in pariete ad meridiem spectante Historias Evangelii, & ad septentrionem Visiones Apocalypticas collocavit. Erant autem imagines istæ plana superficie. Itaque, etiam litterarum rudibus, Ecclesiam subeuntibus undique rerum gestarum imagines aspectu pulchræ, utilesque objiciebantur, scilicet, JESUS CHRISTUS, & Sancti ejus; qua ratione Gratia Incarnationis, & ultimi judicii terror in Fidelium memoriam reducebantur. Ita de his Beda, qui has imagines suis oculis vidit.

n. 9. Benedictus Biscopius in Monasterio S. Pauli affixit multas effigies, quæ veteris, novique Testamenti concordiam representabant, quales sunt Isaaci portantis ligna sui Sacrificii, & JESU CHRISTI Crucem bajulantis. Item Serpentis ænei, & JESU CHRISTI crucifixi.

§. IX.

S. Wilfridi Reditus.

Concilio Romano soluto S. Wilfridus in Angliam redire, atque latam Sententiam Theodoro Archiepiscopo Regique Egfrido exhibere jussus est. Privilegium quoque ab Agathone Pontifice Monasterio suo Riponensi impetravit, & quod Ecclesiis Angliæ solatium futurum sciebat, multas Reliquias, quibus singulorum Sanctorum Nomina adscripserat, multas

vitæ per
Eddi. c. 31.

6. 44.

multaque alia ad ornandas Ecclesias necessaria accepit. Longobardiæ campos emensus, superatisque Alpibus, ubi Francorum Regnum attigit, fama accepit, amicum suum Regem Dagobertum turpi proditione a conjuratis Ducibus, & consentientibus Episcopis paucos ante dies fuisse obtruncatum; quippe tetrum facinus ausi fuerant parricidæ instigante Ebroino, cujus tunc temporis, sub Regis Theodorici umbra, immensa in Neustria erat potentia. Ipse etiam in Austrasia expulsis legitimis spurios Episcopos, quales erant Vaimarus Trecensis, & Pharamundus Trajectensis, intruserat; unde ex illo tempore Ecclesias Franciæ atrox calamitas pressit. Rex Dagobertus II. Stenovici terræ mandatus est, ibique a pluribus Sæculis ut Martyr colitur; nam more temporum illorum omnes, qui piam vitam duxerant, si vi injusta necati fuissent, Martyris Titulo honorabantur. Hunc Dagobertum quidam posteriorum temporum Scriptorum per errorem putarunt esse eundem ac Avum ipsius Dagoberti I. eumque Fundatorem laudarunt Ecclesiarum ac Monasteriorum, præsertim in Allatia, quæ tamen Dagobertum II. Parentem habent.

Rex Theodoricus, qui in Neustria & Burgundia regnabat, Dagoberto sublato, in Austrasia quoque tota, Francorum

Sæculum VII
A. C. 680.

c. 31.

v. Mab. in
Præf. part.
I. Sæc.

v. Abr. hist.
Ord. S. B.
to. I. p. 652.

Sæculum VII potentia subnixus imperare cœpit, & se
 A. C. 680. impletum est vaticinium S. Eligii; ei e-
 nim, Rege Clodoveo II. adhucdum in
 vit. S. Eligii vivis agente, per noctem visum oblatum,
 Lib. II. c. 31. quod postea narrabat in hunc modum:
 videbam quasi circa horam diei tertiam
 splendentissimum solem subito disparere.
 Insolitum prodigium obstupescenti ob-
 jicitur luna oriens orbe dimidiato tribus
 stellis stipata & tritum solis cursum te-
 nens. Tum luna evanuit, manentibus
 stellis, quæ usque ad meridiem progres-
 sæ, radios colliserunt, & pulchrior subi-
 to mihi ex oculis erepta est. Duæ reli-
 quæ conjungi videbantur, sed altera de-
 repente obscurata est & oculis meis sub-
 tracta. Ultima, quæ supererat, solis
 viam secuta crescente semper fulgore,
 cum ad Occidentem pervenisset, ipso so-
 le lucidior videbatur. Ejusmodi fuit S.
 Eligii visum. S. Audoenus, qui istud
 litteris consignavit, non nisi partem hu-
 jus portenti impleri vidit, quippe scriptis,
 cum Chilpericus adhuc luce frueretur.
 Hæc vero est totius Visionis explicatio:
 Sol signum erat Regis Clodovei II. qui
 solus in Francia regnavit, & post breve
 tempus e vita decessit. Luna figura e-
 rat Reginae S. Bathildis, & tres stella-
 trium filiorum ejus Clotarii, Childerici,
 & Theodorici, quibuscum aliquamdiu
 regnavit. Postquam Mater mundo vale-
 dixit

S. Eligii
 Visum.

dixit Monasterium ingressa, funesto bello collisi sunt filii, & Clotarius post breve temporis spatium e vita abiit. Childe-rico haud diu post interfecto, tandem Theodoricus, ut olim Parens suus, solus Francis imperavit.

S. Wilfrido per Regnum Franciæ proficiscenti Episcopus ex numero Interfectorum Regis Dagoberti cum valido exercitu occurrit, habebantque milites in mandatis, ut omnes S. Viri comites caperent, repugnantes occiderent, ceteros auctione venderent; S. Wilfridum vero carceri interim traditurus erat, ab Ebroino judicandum. At tantum potuit in hunc virum S. Wilfridi eloquentia, ut eum ad petendam veniam adegerit. Igitur confecto feliciter itinere in Anglia appulit.

vit. per Eddi.
c. 31.

c. 32.

Inter hæc Ebroinus in Francia Divinæ Justitiæ pœnas dare coactus. Triennio ab obitu S. Leodegarii, nempe anno 681. Optimatum aliquis, Hermenfridus nomine, cui Ebroinus Bonis omnibus spoliato, etiam necem minitabatur, quodam die Dominico, antequam illucesceret, in insidiis stetit, atque domo sua egredientem ut Officio matutino interesset, gladio tam valide feriit in capite, ut paulo post ex vulnere mortuus fuerit. Ex his videmus, illis temporibus nobilissimos Viros, negotiis Reipublicæ occupatos,

Cc 3

&

Sæculum VII & alios a pietate minime laudandos, non
A. C. 680. tamen putasse, sibi ab Officiis Divinis et
 tiam nocturnis abesse licere.

§. X.

Legati Constantinopolim perveniunt.

*Anast. in
 Agath.
 v. Baron. h.
 an. n. 39.*

*S. Niceph.
 Chr.*

*Theoph. an.
 10. Const. p.
 196. Sacra
 to. 6. Conc.
 p. 599.*

Agathonis Papæ Legati decimo die
 Sept. Indictione nona, anno 680. Con-
 stantinopolim pervenientes ab Impera-
 tore Constantino in Sacello Sancti Petri,
 quod in Palatio erat, excipiuntur. Im-
 perator acceptis Papæ Epistolis hortari
 coepit Legatos, ut in tractandis Fidei
 Quæstionibus a contentione & verbo-
 rum acerbitate temperarent, nec argu-
 menta ab assertis Philosophorum quære-
 rent, sed ex Scriptura, Patribus, & Con-
 ciliis depromerent. Tempus dedit, quo
 Mandata sua relegerent, & assignata Do-
 mo Placidia, in qua diversarentur, om-
 nia vitæ necessaria præberi iussit. Eo-
 dem die decimo Sept. Imperator scripsit
 Georgio Patriarchæ Constantinopolita-
 no; nam Theodoro ea Dignitate priva-
 to, etsi adhuc viveret, in ejus Sedem e-
 vectus fuerat Georgius Presbyter, The-
 sauri Custos, & Syncellus, qui annis sex
 Sedem tenuit. Igitur in his litteris Im-
 perator Patriarchæ præcipiebat, ut om-
 nes Metropolitans & Episcopos suæ Se-
 di subjectos Constantinopolim convoca-
 ret, moneretque Macarium Patriarcham
 Antio-